

Utdannings- og forskningsdepartementet
Universitets- og høyskoleavdelingen
Postboks 8119 Dep
0032 OSLO

Forslag til revidert forskrift om akkreditering, evaluering og godkjenning etter lov om universiteter og høyskoler

I brev 18. mai i år har departementet sendt forslag til revidert forskrift om akkreditering, evaluering og godkjenning etter lov om universiteter og høyskoler på høring.

UHR sier seg i all hovedsak fornøyd med utkastet. Spesielt ser vi positivt på de endringer som er foreslått når det gjelder frister for å iverksette tiltak dersom et studietilbud ikke blir funnet tilfredsstillende. Det kan imidlertid stilles spørsmål om en frist på 6 måneder er tilstrekkelig for å rette opp forholdene dersom det blir funnet vesentlige mangler ved institusjonens kvalitetssikringssystem.

Vi er også fornøyd med at forskriften på flere punkter oppfordrer til samarbeid mellom NOKUT og universitets- og høyskolesektoren, og på den måten støtter en videreutvikling av det samarbeidet som er etablert.

Det er videre avklart at private institusjoner som har akkreditering for enkeltstudier, men som ikke har institusjonsakkreditering, må ha et internt system for kvalitetssikring.

Vi ser også positivt på den språklige opprydningen som er gjort.

Noen merknader til de enkelte kapitlene/paragrafene

§ 3-1 Krav til kvalitetssikringssystem

UHR ser positivt på at det stilles krav om kvalitetssikringssystem også for institusjoner som gir akkrediterte studietilbud, men ikke har institusjonsakkreditering.

§ 4-1 Akkreditering av studietilbud

Tredje ledd: UHR er tilfreds med at det er foreslått at stipendprogrammet for kunstnerisk utviklingsarbeid skal kunne vurderes på linje med doktorgradsprogrammer, og at det åpnes for at den type gradprogram kan være institusjonsovergripende og ikke avgrenset til de to kunsthøgskolene. Det synes imidlertid noe uklart hvilke krav som stilles. I forskriftsteksten framgår at høyskoler kan søke om "akkreditering av stipendprogram for kunstnerisk utviklingsarbeid som den enkelte høyskole selv gir, som tilsvarende doktorgradsprogram, jf. § 4-3 annet og tredje ledd." Av departementets merknad til forskriftsteksten framgår at NOKUT "må vurdere hvilke krav som skal stilles til den enkelte institusjons egeninnsats." For oss er det uklart

om den enkelte institusjon må ha utviklet et fullstendig program der institusjonen selv har alt ansvar, eller om det også er mulig å videreføre dagens prøveordning med et nasjonalt program der enkeltinstitusjonene har ansvar for deler av programmet – og der institusjonens egeninnsats i programmet blir akkreditert.

Vi viser her til uttalelse fra Kunsthøgskolen i Bergen og Kunsthøgskolen i Oslo.

Sjette ledd: Dette er et ikke helt enkelt punkt. Den enkelte institusjon skal være ansvarlig for å melde inn ”vesentlige endringer” i akkrediterte studietilbud til NOKUT. Departementet påpeker i sin merknad til paragrafen at flere mindre endringer over tid kan bli relativt omfattende. Det bør likevel vurderes om det er mulig å angi noe om hvilke endringer som kan anses som vesentlige (type, omfang) – eventuelt om dette er noe som kan angis i NOKUTs egne retningslinjer.

Kap. 5 Fellesgrader

Det er positivt at spørsmålet om felles grader, altså muligheten til å gi grader og yrkesutdanninger i samarbeid med andre norske eller utenlandske institusjoner kommer på plass i forskrifts form. Rett nok har flere av våre institusjoner i noen tid etablert grader og utdanningstilbud i samarbeid med andre institusjoner, men det har manglet klare retningslinjer for hvem som har hvilket ansvar. I kjølvannet av en slik forskriftsfesting er det naturlig at NOKUT gis myndighet til også å akkreditere deler av studietilbud.

§ 5-2, andre ledd: Vi er enig i at ansvaret for å påse at utenlandske partnere er akkrediterte i sitt hjemland, legges til institusjonene. Dette må være forhold som må dokumenteres overfor NOKUT i forbindelse med akkreditering av delstudier. Vi mener imidlertid at det også må være et ansvar for NOKUT, som besitter betydelig kompetanse på området, å bistå norske institusjoner i forbindelse med klarering av slike forhold i utlandet.

Vi kunne tenke oss at NOKUT gjør tilgjengelig en oversikt over ”godkjente” akkrediteringsinstanser fra ulike land. Vi er kjent med at det internasjonalt arbeides med å utarbeide en oversikt, men inntil et slikt register er på plass, vil en oversikt utarbeidet av NOKUT gjøre det enklere for institusjonene å påse at den utenlandske samarbeidsinstitusjonen er akkreditert eller offentlig godkjent.

§ 5-2, tredje ledd: Det er uklart om departementet her foreslår å gjøre studieopphold ved samarbeidsinstitusjon obligatorisk. Vi ser det slik at studentene bør få muligheten til et slikt opphold, men det må være opp til de samarbeidende institusjoner å regulere eventuelle minstekrav om opphold. Tilbud om studieopphold ved samarbeidsinstitusjon må ikke svekke muligheten for å utvikle utdanningstilbud som baserer seg på bruk av moderne teknologi og andre fleksible løsninger.

§ 5-2, femte ledd: Vi er enig med departementet i at NOKUT bør føre oversikt over fellesgrader som norske institusjoner kan tildele.

Kap 6 – Godskriving og godkjenning av utdanning fra utenlandsk høyere utdanningsinstitusjon eller norsk institusjon som ikke går inn under lov om universiteter og høyskoler

UHR er tilfreds med den presiseringen som ligger i departementets merknad om rutiner dersom utdanningen fra et lærested ikke lenger kan godkjennes inn i det norske systemet. Det samme gjelder tredje ledd, presiseringen av at utenlandsk utdanning skal være godkjent som høyere utdanning i det aktuelle landet for å kunne godkjennes som høyere utdanning i Norge.

Det har ikke alltid vært like enkelt å holde fra hverandre NOKUTs ansvar (generell godkjenning) og den enkelte institusjons ansvar (faglig jevngodhet), men vi finner at formuleringene i det foreliggende forskriftsutkastet bidrar til økt avklaring her.

Kap 7 – Klage

Det framgår ikke hva som er oppnevningstiden for medlemmer i klagenemnda. Etter UHRs oppfatning bør oppnevningstiden ikke være kortere enn 4 år.

Videre er det et spørsmål om hvor bokstavelig begrepet ”student” skal tolkes. Hva skjer med studentrepresentanten når vedkommende har avsluttet sine studier? Det framgår ikke noe om spesiell oppnevningstid for studentrepresentant, og det må derfor forutsettes at det bare stilles krav om at vedkommende er student når han/hun blir oppnevnt i klagenemnda.

UHR viser ellers til høringsuttalelser fra våre medlemsinstitusjoner.

Vennlig hilsen

Sigrv.

Kirsti Koch Christensen
styreleder

Ola Stave
generalsekretær